

Alen Matijašević, Molitva, ulje na platnu, 2015.

BORNA DEMEL

Rođen je 14. kolovoza 1974. u Splitu. Osnovnu školu završio je u Zagrebu 1989., a maturirao je na Odjelu grafičkog dizajna Škole primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu 1993. god. Na Slikarski odsjek Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu upisao se 1994., a 1999. god. diplomirao je u klasi profesora Kesera. Živi u Zagrebu, a radi kao nastavnik stručnih predmeta u Srednjoj školi Bedekovčina. Imao je 10 samostalnih i 23 skupne izložbe u zemlji i inozemstvu. Dobitnik je nagrade Zagrebačke banke najboljem diplomantu Slikarskog odsjeka za šk. god. 1998./1999. i Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu 1998. god. Član je HDLU-a. Adresa: Vrbje 11, 10000 Zagreb www.galeot.hr E-mail: nijedobrobend@gmail.com

ZORAN KAKŠA

Rođen je u Zagrebu 12. svibnja 1974. Završio je Školu primijenjene umjetnosti i dizajna 1993., Odjel grafičkog dizajna, kod prof. M. Poljana. Diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 2002., Nastavnički odsjek (grafika), u klasi prof. I. Šiška. Radio je kao nastavnik likovne kulture u Zagrebu i Samoboru te kao suradnik restaurator Hrvatskog restauratorskog zavoda, na olтарima samostana sv. Leonarda u Kotarima kraj Samobora, Pulskom poliptihu iz crkve sv. Franje u Puli i u Hrvatskom državnom arhivu u Zagrebu. Imao je 11 samostalnih i 78 skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu. Član je HDLU-a. Živi i radi u Zagrebu. Adresa: Voćarska cesta 25, 10000 Zagreb E-mail: zorankaksa@net.hr

ALEN MATIJAŠEVIĆ

Rođen je 14. kolovoza 1974. u Zagrebu. Godine 1993. maturirao je na Odjelu grafičkog dizajna Škole primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu. Na Slikarski odsjek Akademije likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu upisao se 1994., a diplomirao je 1999. god. u klasi profesora V. J. Jordana. Živi u Zagrebu, a radi kao nastavnik stručnih predmeta u Srednjoj školi Bedekovčina. Od ožujka 2015. radi i kao učitelj likovne kulture u OŠ Zlatar Bistrica. Kao mentor učenicima, član ili predsjednik povjerenstva sudjelovao je na državnim natjecanjima graditeljskih škola u zanimanjima pismoslikar i arhitektonski tehničar (crtanje). Imao je dvije samostalne i 19 skupnih izložbi.

**borna demel
zoran kakša
alen matijašević**
**22 godine poslije
introspekcija**

Izložbeni salon Izidor Kršnjavi / Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb • Trg maršala Tita 11, Zagreb

e-mail: izlozbenosalon.izidorkrsnjavi@gmail.com • www.ss-primjenjenuumjetnostidizajn-zg.skole.hr

Izdavač: Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb • Za izdavača: Marija Krstić-Lukač • Voditeljica Salona: Mirjana Tomašević Dančević • Predgovor: Ivana Mance • Likovni postav i fotografije: Autori • Grafička priprema: ArTresor naklada, Zagreb • Tisk: Tiskara Zelina d.d., Sv. Ivan Zelina • Naklada: 300 primjeraka

16. – 30. 10. 2015.

Izložbeni salon Izidor Kršnjavi, Trg maršala Tita 11, Zagreb

22 godine poslige – introspekcija

Sentimentalno motivirana odluka trojice negdašnjih školskih prijatelja da zajednički izlažu u galeriji škole koju su pohađali, rezultirala je izložbom na kojoj se nalaze radovi tri nadasve različita umjetnika. Bez nužne potrebe za natezanjem priče koja bi objedinila njihove pristupe u uvjerljivu cjelinu, čini se najkorisnijim reći ponešto o radu svakog ponaosob.

Premda akademski slikar, **Borna Demel** već duže vremena radi u drvu; poštovanje prema trodimenzionalnom predmetu, prema njegovoj tvarnosti koja ispunjava naš vlastiti egzistencijalni prostor, kao i prema samome fizičkome poslu kao demijurškom procesu, motivira ga na izradu predmeta u rasponu od unikatnog namještaja do skulpture. Eventualna funkcionalnost stvari nikada ne poništava auru predmeta koji svjedoči o arhetipskom činu pretvorbe materije u oblik, kao što to ne čine niti figurativne asocijacije njegovih skulptura; svaka skulptura prvenstveno utjelovljuje elementarnu ambivalentnost umjetničkog zbivanja koje uvijek podrazumijeva osciliranje na granici osjetilne doslovnosti tvari i metaforičke logike značenja. Ovom prilikom radi se o skulpturama elisa – tehničkog elementa koji služi fizikalnoj pretvorbi energije. Pretvorba koja se zbiva u slučaju Demelovih, potpuno statičnih skulptura, isključivo je imaginarna: ne samo da su elise izrađene od drva, nego im je pridodan i organski oblik tako da podsjećaju na krila i peraje, sugerirajući neko neodređeno, potencijalno kretanje koje nije tehnički objašnjivo, već utjelovljuje iracionalnu, prepotopnu silu vječite transformacije tvari, u kojoj je i figurativno „stanje“ skulpture samo prolazna etapa.

Zoran Kakša je slikar-grafičar, kao i profesor likovne kulture. Ciklus koji izlaže nastaje već duže vremena, a utjelovljuje mnoge od njegovih poetičkih senzibiliteta. Između ostalog, to je senzibilitet za nađene, odbačene predmete, koje rjeđe ostavlja u tautološkom statusu čistog *ready-made-a*, a češće im pridaje potpuno novi identitet u kontekstu neke alternativne, izmišljene priče. Nadalje, to je senzibilitet za popularnu kulturu i njezino znakovlje, koje također rado preuzima kao društvenim smislom već opterećen tekst i koristi ga u izgradnji vlastite ikonografije. Naposljetu, to je grafičarski senzibilitet za trag i otisak, koji na poetičkoj razini korespondira sa spomenutim smislom za prepoznavanje mogućih matrica u neposrednom kulturnom okruženju. Radovi iz ovog ciklusa nastaju na odbačenim naslonima školskih stolaca, na koje Kakša različitim tehnikama aplicira svakovrsne vizualne predloške, što u cjelini rezultira značenjski sažetim, komprimiranim slikama koje se ne suzdržavaju od sentimentalnih asocijacija na urezivanje emocija u školske stolice i klupe.

Alen Matijašević kao akademski slikar jedini se dosljedno bavi slikarstvom. Ne bježeći od iluzionističke dispozicije slike tj. mogućnosti da se u uvjetima dviju dimenzija sugerira treća, Matijašević uprizoruje nadrealne prostore čija složenost ili kontradiktornost nadilazi svakodnevno iskustvo. Umjesto sadržajne prepoznatljivosti motiva, Matijašević nudi poetičku, jezičnu jasnoću: u osnovi konstruktivistički pristup koji se zasniva na geometrijskim formama i otvorenom koloritu omogućuje da ti, na sadržajnoj razini strani i neobični prostori, na razini strukture budu čitki i logični. Taj postupak u kojem se narativno kompleksne, zakucaste situacije čine vizualno jednostavnim, matematički logičnim ili razložnim, a da zapravo ostaju sadržajno nerazriješene i zagonetne, Matijaševićovo slikarstvo približavaju poetici apsurda, otkrivajući njegov u osnovi crnoumorni senzibilitet.

Ivana Mance

Foto: Filip Beusan

Borna Demel, *Propeleri*, drvo (orah), 2015.

Zoran Kakša, *Bad BBQ*, kombinirana tehnika (grafika, akrilik, drvene olovke u boji), naslon školske stolice, 2015.

Gabriel Jurić Kakša, 10 god., *Cicibela*, kombinirana tehnika, drvo (naslon stolice), 2015.

